

fordi den tillader en langt stærkere Vilkaarlighed, end der bør finde Sted ved en Skatteudskrivning. Jeg kan ikke forstaa, at denne er paa sin rette Plads ved denne Lejlighed, thi den medfører en stærkere Stigning ved de smaa Indtægter, medens Stigningen forsvinder ved de store. Jeg fremhævede i Gaar, at det netop var en af de Grunde, hvorfor jeg stillede mit Ændringsforslag, at jeg vilde have de smaa Indkomster aldeles fritagne for at tage nogen som helst Del i denne Omlægning af gamle Skatter; at paalægge dem saa store Byrder som af Ministeren foreslaaet og af Flertallet tiltraadt, synes jeg ikke, jeg kan være med til. Naar der bliver indvendt imod Rateskalaen, at den ikke bringer nok ind, tror jeg, at Mindretallets Ordfører i Gaar har vist, at man let kunde faa den til at indbringe et større Beløb, naar man blot hævdede Raterne en lille Smule. Mindretallets Ordfører paapegede ogsaa klart, at hvad det kom an paa, var at gaa lempelig frem mod de smaa Indtægter, og naar den ærede Ordrører for Flertallet paastod, at Rateskalaen fører til overordentlig bratte Overgange, langt brattere end den stigende Skala, vil jeg dertil sige: Hvor ere de bratte Overgange? Ja, jeg ved ganske vist, at paa Landet er af 700 Kr. de 100 Kr. efter det Forslag, som Flertallet har stillet, skattepligtig med 1 Kr. 30 Ø., medens Skatten af samme Indtægt efter Mindretallets Forslag bliver 1 Kr. 40 Ø. Men disse 10 Øres Forskel kan jeg ikke anerkende for en særlig stor og brat Stigning. Ifølge Systemet er saadan Forskel uundgaaelig til at begynde med. Men ellers blive hele Vejen igennem de smaa Indkomster langt mindre ramte efter Rateskalaen end efter Regeringsforslaget. Jeg skal ikke trætte Tinget længere, jeg kan ikke følge Regeringen og Flertallet i, at der skulde være en absolut Nødvendighed for i Øjeblikket at komme ind paa den stigende Skala. Jeg kunde forstaa, at man gik med til den, hvis Landets finansielle Status var i en overordentlig slet Forfatning, men det synes jeg ikke, man kan sige, at den er i Øjeblikket.

Formanden: Da jeg ved, at det er Tingets Ønske snart at naa til Afstemning om denne Sag, beder jeg ærede følgende Talere om at fatte sig kort. Særlig til det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard), som nu har begæret Ordet, retter jeg den Anmodning, at han, for saa vidt han ønsker at fortsætte med de Ud-

viklinger af almindelig politisk Art, som han var inde paa i sit første Foredrag, da vil gøre det i stor Korthed.

Dalsgaard: Jeg skal i enhver Henseende fatte mig meget kort. Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) undrede sig over, at jeg i Gaar havde kunnet udtale, at Grundejerne i Kjøbenhavn og Byerne faa en lignende Nedsættelse i deres Skatter, som Landejendomsbesidderne. Det ærede Medlem kunde ikke indrømme Rigtigheden af en saadan Udtalelse; thi, sagde det ærede Medlem, den Nedsættelse i Statskatterne, som Grundejerne i Kjøbenhavn og Byerne faa, skal gaa i Kommunekasserne. Det forekommer mig dog, at det egentlig er ganske forskellige Ting, der her sammenblandes. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg slet ikke talte om Kommuneskatter, men kun om Statskatter, og der gjorde jeg med Rette gældende, at Grundejerne i Kjøbenhavn og Byerne procentvis faa en lignende Nedsættelse som Landejendomsbesidderne. Jeg skal i Dag med Tal oplyse, hvorledes Forholdet stiller sig. Grundejerne i Kjøbenhavn faa en Nedsættelse i deres Statskatter af 68 pCt., Grundejerne i Købstæderne og Handelspladserne af 70 pCt. og Landejendomsbesidderne af 71 pCt. Det er jo en saa lille Forskel, at man næsten ikke kan tænke sig, at det kunde være afbalanceret bedre. Og saa er der endnu at tage Hensyn til, at disse Forholdstal ere hentede fra de Motiver, som ledsagede Lovforslaget om Ejendomsskyld i Fjor, og at Bygningsafgiften siden da er steget ikke saa ganske lidt, hvilket fører til, at Ejerne af de bygningsafgiftspligtige Bygninger nu faa en forholdsvis lidt større Nedsættelse, end de kunde faa efter den Opgørelse, der blev lagt til Grund for 2 Aar siden. Men naar det ærede Medlem siger, at vi ogsaa maa tage Hensyn til, at Fortjenesten ikke gaar i Byernes Grundejeres egne Lommer, men i Kommunekasserne, saa er det, som jeg har sagt, noget, der ikke kommer Statsbeskatningen ved. Hvis det ærede Medlem mener, at det er urigtigt, at Differencen mellem Ejendomsskylden til Staten og Bygningsafgiften gaar i Byernes Kommunekasser, er det et Spørgsmaal, man kan tage op til Forhandling, og jeg skal paa Forhaand tilsige det ærede Medlem min velvillige Bistand i saa Henseende. Det er en Sag, som jeg ikke tidligere har beskæftiget mig meget med. Jeg mente,